

Reisverslag

Reisdoel Tirgu Mures, Corunca in Roemenie
Reizigers Aart en Ria van Rijssel
Periode 22 maart t/m 4 april 2006
Verslag door Aart en Ria van Rijssel

We vertrokken 's morgens om 04.00 uur met de bedoeling te kijken hoever we zouden komen of doorrijden. De auto was weer eens boordevol met goederen, welke in Roemenie nodig waren en door andere mensen aan ons beschikbaar waren gesteld. Daarbij waren ook de laatste C1000 pakketten. Nely reed met ons mee, omdat ze naar Salonta wilde gaan.

Alles ging heel voorspoedig en toen we rond 19.30 uur nabij Budapest waren, besloten we om door te rijden naar Salonta en als het onderweg toch niet ging ergens een hotel te nemen. Op de tweebaansweg (ongeveer 225 kilometer na Budapest) was het mistig en besloten we achter een vrachtauto te gaan hangen. Deze bleef netjes voor ons rijden tot de grens. Zonder problemen konden we de grens passeren. Toch weer die engelen wacht. Het stukje van Oradea naar Salonta was regenachtig en de weg was bar slecht. We kwamen om 00.30 uur (roemeense tijd) aan bij Bela en daar genoten we van een heerlijke nachtrust.

's Morgens was de tafel gedekt en na een stevig ontbijt in gezelschap van Bela en Nely gingen we om 09.30 uur weer op pad tot 16.00 uur de aankomst in Corunca bij Sandra. Blij haar weer te zien. Na een uitgebreide kennismaking met Attila, haar vriend, konden de 's avonds op tijd naar bed.

De andere dag was het prachtig weer en hebben we Sandra in een ligbed buiten in de zon gezet, terwijl wij een boekenkast in elkaar zetten en een fiets rijklaar maakten.

Zaterdag was het wat minder weer, maar we zagen wel dat Sandra elke dag een beetje opknapte. Ze zat wel in de piepzak voor de andere dag, want als haar bloedwaarden niet verbeterd waren, moest ze in het ziekenhuis blijven om aan het infuus te beteren. De gehele dag haar vertroeteld. 's Avonds getuige geweest van de evangelisatietour Pro Christ in de kerk. Vanuit Duitsland werd dit evenement per satelliet de wereld rond gestuurd en kon iedereen daar gebruik van maken. In de kerk hing een groot scherm en na een eigen programma van zingen en sketch kregen we verbinding. Voor ons een beetje jammer dat er een Hongaarse vertaling was ingesproken en ons Hongaars is nog onvoldoende om dat te kunnen volgen. Wel goed gekeken en we kwamen tot de conclusie, dat de VBW Wilnis een zeer kleine kopie hiervan was. Doen we dus nog niet zo slecht.

De andere dag was een klein feestje. Ten eerste prachtig weer en buiten in de zon allerlei dingen kunnen doen en ten tweede bleek de bloedwaarde van Sandra een grote daling vertoonde. 's Morgens een vergadering bijgewoond met Curcubeu foundation (zigeunerschool) en de Stichting 5 Broden en 2 Vissen uit Krimpen aan den IJssel. 's Middags bezochten we ook het kindertehuis Lidia Home om het sponsorgeld voor de kinderen en de nieuwe computer (geschonken door Stichting ROKI) over te dragen. Uiteraard ook even met de kinderen bezig geweest.

Dinsdag was het weer wat minder, maar ook een rustdag is niet verkeerd. Lekker geknutseld en gelezen in de woning van Sandra en Ibolya en uiteraard Sandra verzorgd. Het gaat weer een beetje beter met haar.

Woensdag scheen de zon weer, dus Sandra en Ria in de zon en Aart werken in de tuin. Het oude hout uit de fruitbomen gezaagd en het hout afgevoerd. In de tuin plateaus aangebracht, zodat er gezaaid kon gaan worden.

Donderdag was bestemd om kennis te maken met de medewerkers van het nieuwe project, Abandon Prevention, gesponsord door de Stichting ROKI. Het was een heel fijne ontmoeting en de puntjes werden op de I gezet met betrekking tot de communicatie. Daarna een presentatie gekregen over het werk van CE Union en de projecten Family Care en Granny Care. Dit was zeer indringend. We werden uitgenodigd om te komen eten in Dorcas Home. Ze aten pannenkoeken en die lieten we ons zeer smaken. 's Avonds een uitgebreide maaltijd klaar gemaakt om

daarmee kennis te maken met Josef en Eva, de schoonouders van Sandra. Jammer dat zij geen engels spreken en ons Hongaars toch nog onvoldoende is om te spreken. Langzamerhand begrijpen we wel wat ze allemaal zeggen.

Vrijdag weer eens lekker in de tuin gezeten en gewerkt. We zijn al aan het verkleuren. Sandra zit er in een shirt bij en haar bed hoeft niet meer opgemaakt te worden.

Zaterdag zijn we naar de ouders en broer van Ibolya gereisd. Heel erg gezellig geklets. Ook eens goed gekeken naar de opzet van de broer van Ibolya om een geitenfarm te beginnen. Bij de woning heeft hij al zo'n 20 geiten met jonge geitjes en bij het meer, een stukje verderop, was hij een afrastering aan het maken. Daar wil hij 200 geiten laten verblijven. 's Morgens melken en daarna de heuvels in om te eten, bij thuis komst nogmaals melken en slapen. Daarvoor heeft hij twee melkers en een herder. Ziet er allemaal betrouwbaar uit en zijn doel is om de melk te verkopen aan Hoogland, zeg maar de Roemeense Campina, om er kaas van te laten maken. Goed om een initiatief Roemeen (of eigenlijk is hij een Hongaar die in Roemenie woont) te zien.

Zondag eerst naar de kerk en 's middags het tegen bezoek bij Josef en Eva met een uitstekende Hongaarse maaltijd en daarna de flat van Attila wezen bekijken. Na dit alle mag hij blijven hoor!!

Maandagochtend vertrokken wij weer en maakten een zeer voorspoedige reis. We besloten eens te overnachten in de auto en om 23.00 uur reden we een parkeerplaats in zuid Duitsland op en parkeerden daar tussen alle grote vrachtauto's. Wat stijf werden we om 05.30 uur weer wakker en om 06.00 uur reden we weer. 's Middags om 15.00 uur waren we weer thuis en konden we uitladen, rommel opruimen, eten en weer naar bed, want de andere dag moest we weer vroeg eruit voor ons werk.

Met hartelijke groeten,

Aart en Ria van Rijssel.